

Hermed sluttede forespørgslen.

Formanden:

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.30.

Mødet udsat kl. 12.31

Mødet genoptaget kl. 13.30

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 10: Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Af Aage Frandsen (SF) m.fl.
(Fremsat 2/10 96).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Med dette forslag foreslår SF endnu en gang, at arbejdsløshedsforsikringslovens bestemmelse om dagpenge under undervisning – § 62 a – ændres, sådan at den føres tilbage til den udformning, som bestemmelsen havde før den 1. januar 1996.

Det er anden gang, SF fremsætter lovforslaget, så det er faktisk ikke så lang tid siden, vi fik lejlighed til at tage stilling til det. SF's forslag blev nedstemt i foråret, helt nøjagtigt den 31. maj.

Jeg kan naturligvis heller ikke støtte forslaget denne gang. Jeg mener faktisk, at vi med de ændringer, der skete i § 62 a i forbindelse med finanslov 1996, fik udarbejdet nogle ganske fornuftige afgrænsninger imellem undervisning med dagpengeret og undervisning med anden forsørgelse. Jeg mener derfor ikke, det er rigtigt at ændre på bestemmelsen igen.

Bortset fra disse to generelle betragtninger vil jeg godt sige to ting: SF begrundet lovforslaget lidt bagvendt, synes jeg. SF's begrundelse for lovforslaget er ikke så meget de manglende muligheder, som de ledige har for uddannelse

med dagpenge, men mere det, at daghøjskoler og dag- og aftenseminarier oplever en nedgang i elevtal, og så har man også en argumentation om, at der er mangel på lærere. Selv om dette i andre sammenhænge kan være gode begrundelser og gode argumenter, så mener jeg faktisk, at det hverken kan eller bør være dagpengesystemets opgave at sørge for, at der er lærere nok, og at elevtallet på daghøjskoler og dag- og aftenseminarier er højt nok. Disse to spørgsmål må klares, synes jeg, på anden vis; de må nemlig klares i en uddannelsespolitisk sammenhæng.

I regeringen mener vi altså fortsat, at fuld-tidsuddannelse som udgangspunkt skal finde sted i uddannelsessystemet og altså i SU-systemet, og at bevarelse af dagpengeretten under uddannelse kun bør ske ved deltidsuddannelse på under 20 timer om ugen og ved uddannelse, der i øvrigt ikke er SU-berettiget.

Når det så drejer sig om de lediges muligheder for at fortsætte en uddannelse, som de måske i længere tid har kombineret med fuld-tidsarbejde, f.eks. på aftenseminarierne, så er jeg åben over for at forsøge at finde en løsning på det spørgsmål, men jeg er også nødt til at understrege, at det bør ske inden for de eksisterende rammer, som arbejdsmarkedslovgivningen giver, for det her er jo et forhandlings-spørgsmål, og derfor skal denne åbenhed fra min side også ses på den baggrund.

Men jeg er som sagt åben over for at finde en løsning, eksempelvis i den situation, hvor en person måske er halvvejs igennem et uddannelsesforløb, har haft beskæftigelse hele tiden og så måske en kort periode bliver ledig. Her kunne det være rimeligt i den periode at finde et forsørgelsesgrundlag i arbejdsmarkedslovgivningen. Det er min egen holdning, og det er regeringens holdning, men det er som sagt forligsstof, vi snakker om her, og derfor skal det selvfølgelig også gøres til genstand for en bredere drøftelse.

Ole Vagn Christensen (S):

Det er som sagt anden gang, SF fremsætter dette lovforslag, og jeg vil indledende sige, at Socialdemokratiet ikke kan støtte det.

Kortfattet kan man sige, at konsekvensen af SF's forslag er, at det ville blive muligt at bevare dagpengeretten ved deltagelse i undervisning, som ikke er SU-berettiget eller berettiget til godtgørelse efter lov om arbejdsmarkedsuddannelser, uanset hvor mange timer undervisningsforløbet varer. Det vil bl.a. sige, at dagpen-